

ÖSBY 1

Ösby mangårdsbyggnad, bild ifrån 1960 – 1970-talet

Ösby tror man har tillhört Önsta, där en del av gården hette Östergården eller Österby på 1300-talet och ”utbröts” 1440 ifrån Önsta. Första uppgifterna ifrån Ösby härrör ifrån 1500-talet närmare bestämt 1535 då en Jon i Ösby står omtalad, att han betalar 2 mark för ”drängehjelp”. Det talas samtidigt om en arrendator vid namn Anders i Ösby, så det är inte helt säkert med Jons namn. Kan också vara en Oluff Bengtsson, som nämns 1536 och sedan i fogderäkenskaperna 1539. Oluff i Ösby hörde till Griensta (Gränsta) gård, oftast så var det 6 bönder i varje gård, men i denna bara 5 st då Gränsta var så stort att det ensamt utgjorde 2 st settingar.

Ösby är vid denna tid uppdelat på en större skattegård, storgården, och en mindre, lillgården, som är ”Kirkioland” (kyrkoland). På den senare fanns en landbo = arrendator, vilken skötte jorden och erlade avrad (årlig avgift) till innehavaren av jorden.

1544 heter landbon Knut och året därpå Anders. Knut lämnar ”hjelpstockar” till någon cronogård, i Lundby var det oftast Johannesberg som hade ständiga fordringar på ”hjelp” av alla slag ifrån bönderna. Det var påbudet av fogden där och åtföljdes alltid av hot om böter ifall inte hjälpen kom fort nog. Om Anders finns inget ner noterat än att han efterträddes av en Staffan 1551 som kyrkolandbo och sägs inneha 4 markland, vilket troligtvis är fel, så stort var inte hela Ösby.

År 1553 stavas Ösby, Össby som ska vara en förkortning av Österby enligt Ståhle och vara en utflyttning från Önsta som ligger västerut. De här året kan man kalla gården länsmansgård då en länsman Jon Persson nr I bor på gården och på

grund av detta befriad ifrån skatt. Samma år är det ny innehavare till "Lillegården" nämligen Jon Persson nr II och hans hustru Marit blev troligen änka 1562 då hon kvarstår på skattegården "storgården" i en uppördslängd. 1562/1563 dyker det upp en ny landbo igen, Per Mattsson, här skiftar det snabbt. Möjligen är Oluff Bengtsson kvar för han betalar "brudskatten" 1563 ihop med en granne Mons som är okänd både före och efter det året.

I Lundby Kyrka delas mansbänkarna 1566, man satt inte hur som helst. Ösby skattegård hade bänk nr 5 och lilla gården hade ingen. På den här tiden fanns ingen angiven plats för kvinnorna inte förrän 1594 fick de bänkrum tilldelade, skattegården bänk 3 och lillgården 2. Kyrkvärdarnas namn finns antecknade för tiden 1590-1639 men Ösby hade ingen kyrkvärd.

Matts Persson är antecknad på Lillgården år 1569 då han lämnar "tionde" till kyrkan. Troligtvis är Matts son till Per Mattsson som var samtidig med hustru Marit. Från skattegården (storgården) lämnas inte tionde vilket förklaras med att gården var ödehemman. Detta betydde inte att gården var öde utan att innehavaren ej kunde erlägga skatt. Hur länge den är ödegård men 1571 finner man i skattelängden en Erich och han finns med på Ösby skattegård fram till 1586. Under detta år försvinner hans namn och hans hustru Karin står där istället och är då förmodligen änka.

På lillgården, som är kyrkoland, står en annan Erich skriven som har haft den under några år och man vet inget mer om honom.

Ösby Skattegård A, Ösby Akademigård B år 1780

År 1600 möter vi i domboken namnet Oluff Hemmingsson i Ösby och förekommer ofta i olika sammanhang. Oluff blir en betydande man i Ösby historia,

eftersom hans släkt blir talrik och under lång tid intimt förbunden med gården och dess öden. I domboken år 1600 står talas om att Erich i Gränstad fört bort foder och hö ifrån sitt hemman, vilket var förbjudet, och fick böta 10 mk. Oluff i Ösby, fjärdingsmannen, är god för dessa pengar och går i borgen för böterna. Detta betyder att han innehade även ett ämbete som fjärdingsman i Lundby socken. Oluff kanske inte passar så bra att vara en rättens väktare då han själv råkar i "klander" vid tinget 1600. Han var anklagad av Hemminger i Kriesta för att ha slagit "sönder" hans arm.

Det går trots allt uppåt för Oluff då han 1608 avancerar till att bli länsman. Den 14 januari 1608 berättade han för rätten att hans granne Simon i Ösby hade blivit stucken med en täljkniv i "arhselet" av Anders i Skelby så att ett stort köttår uppstått. Oluff var inte så väl ansedd av allmänheten, bland annat av en Anders i Hacksta som hade en stark känsla av att vara orättvist behandlad, då denne gör bruk av sin makt. Denne Anders blir beskylld för att ha förtalat Magnus Brahe, Riksmarsalken, på en genomresa då han gästade Anders i Hacksta med sitt följe. Anders nekade till beskyllningarna då han hade vittnen att stödja sig på vid tinget.

Oluffs son Johan Oluffsson köper och övertar lillgården 1620, kan också ev ha den tillsammans, och 1628 står en annan son till Oluff nämligen Daniel Oluffsson på storgården. Johans syster Karin Olofsdotter gifter sig med Joen Persson som således är måg till gamle Oluff. Joen efterträder Daniel på skattegården någon gång 1628-1629 och bor där med fru Karin och hennes far Oluff Hemmingsson samt hennes mor Marit. En Carl Persson "Målare", ev bror med Joen, innehar Lilla gården som 1624 eller något senare blir academigård. Carl var den ende målaren vid den här tiden och Biskop Johannes Rudbeckius talar om honom i sin dagbok, som beskriver alla arbeten som han gjorde i Domkyrkan, biskopsgården, Lundby kyrka och Prästgården. 1635 står det i hans dagbok att Carl har målat i Lundby kyrka och erhållit 5 daler den 16/8 samt 5 daler för målning i "Lundby". Han är en känd och mycket anlitad yrkesman. Är gift med Marit och avlider 1646 men hans hustru lever ganska länge efter hans död.

Carl Persson och Marit Olsdotters son, som också fick namnet Carl, var en av de få barnen i Lundby som fick förmånen att studera. Han föddes på Ösby Lillgård, okänt när, och tar sig sedan namnet Pictorelius, som är ett latinskt uttryck för faderns yrke (målare) och Carolus i förnamn. 1656 skrivs han in i Västerås skola och året efter i gymnasiet. Överflyttar 1670 till Uppsala och 1673 får han tillstånd att en gång predika i Lundby kyrka, sin sjuka moder till glädje. Präst blev han till slut och 1680 kytkoherde i St Harrie i Skåne där han förblev till sin död 1688.

Vad som hände under åren 1638 till 1659 finns ingen information utan 1660 talas det om Johan Olsson Ackerfeldt, son till Oluff Hemmingsson som hade minst 6 barn. Johan är gift med en dam med adligt namn, därav kanske tillägget Ackerfeldt, han nämns "välboren" men kan knappast ha varit det, han är ju

bondson. Johan har en son, Herman, som anser sig vara närmaste arvinge till Johan och därmed ägare till Ösby. I flera år har hustru Marit (Carl Perssons fru) skött gården och känt sig som ägare av den under Johans och Hermans frånvaro. När då Herman utbjuder Ösby till försäljning, så får Rätten fullt arbete med striden mellan Herman och Marit.

Herman, brorson till Marit, har en fullmäktig vid namn Hellenius som sköter rättegången åt honom. Den 15:e juni 1664 hålls ett extra ting om Ösby, och efter många turer så beslutas i korthet att Herman får tillträda gården och Marita får avträda hus och jord samt den på marken årsväxande grödan. Marit får behålla boskap och kreatur samt del i spannmål som hon har erhålit i gåva av salig Ackerfeldt. Likaså en oxe som Herman har fräntagit Marit eller giva henne 40 mk.

Rätten torde ha dragit en suck av lättnad efter denna utdragna process. Marit får lämna striden besviken efter 5 år och känner sig orättvist behandlad av ödet och Rätten, trots att denne försökt rädda något åt henne. Om Rätten tror att det skall bli lugnt på Ösby så misstar den sig. 1666 utbjöds Ösby av Herman Ackerfeldt och då vaknar oron på nytt i Ösby för gården blir såld till en Christer Horn år 1667. Då blir det protester, inte ifrån Marit Olofsdotter utan tvenne mågar som är kärande och Christer Horn svarande beroende på att Herman Ackerfeldt inte hade uppbördsrätt att sälja gården. Kärandena vill nu köpa tillbaka gården, svaranden Christer Horn dömdes att för 11,000 daler (översatt i 2014 års penningvärde c:a 2,0mkr) åter-lämna hemmanet till de närskyldiga, om de förmår att betala. Christer Horn protesterade och menade att om käranden inte kunde uppbringa pengarna så måste han vara närmast framför någon annan utan börd att inlösa eller köpa gården. Efter vad man kan se i husförhörsboken på 1670-talet så lyckades inte Christer Horn få behålla Ösby, då står nämligen Nils Bengtsson på Ösby, en av hustru Maritas mågar som lyckats "börda" (bevisa sin rätt till att köpa p.g.a släktskap) hemmanet från Christer Horn som var fältmarsalk ifrån Wikhus. Så mot gammal lag hjälper ej de högsta titlar och befattningar i riket. Hur Nils Bengtsson kunnat presterat 11,000 daler kan man grubbla på, det var orimligt mycket pengar för en Lundby bonde.

1676 blev det mer besvärande för Nils Bengtsson på Ösby då han dömdes till 6 marks böter för ett yxhammarhugg. Han bekänner att ha slagit Anders Erson i Möcklinge i Tillberga i ryggen 3:e dag pingst. Orsaken var att Anders låtit sina hästar beta på Nils äng vid Långängskrogen, och Nils ville ta hästen ifrån Anders men han ville inte släppa. Ett andra yxhammarhugg skulle ha utdelats, men det kunde ej bevisas av Anders då hans vittnen, pigan Brita Johansdotter ifrån Tränhammar och tjänstedrängen Johan Persson som skulle ha sett slagsmålet ej infann sig vid tinget.

Det händer mer runt Nils Bengtsson, ” för år 1681 fäller han skog på Halsta mark. Vid Rätten kan han inte komma ihåg det” Samma år har han stängt om sina ägor, så att vägen mellan Önsta och Ösby kom att gå över bäcken. Därför pålægges han och grannen i Ösby (lillgården) skall sköta om bron över bäcken.

”Minnet” hos Nils är tydligen inte så bra. Ytterligare ett litet ärende som inte leder till åtgärd är att han tager asplöv på Allmanningen, vilket var förbjudet, till djurens föda.

Frågar man sig vart hustru Marit tog vägen efter nederlaget, avskedet från jorden och hemmanet, som tydligen låg henne varmt om hjärtat, verkade hon ha bott hos sin måg Nils ” under de tysta åren”. Sjuklig var hon också, men hon orkade att ta sig till kyrkan och höra hennes son (Carl, senare Carlolus) predika innan hon gick bort 1674, hade då varit änka i 28 år. En på sitt sätt märklig kvinna var hon, som fick domare och nämndemän att lyssna och överlägga i åratal och som bevekta Domkapitlet låta en ännu ej vigd son predika i Lundby kyrka, där hennes man målat för 45 långa år sedan. Det måste ha varit en mycket lycklig dag för Marit. Hon lades inte vid bortgången på - kyrkogården – utan på kyrkogården i Ösby lägerstad, för på den här tiden hade varje gård sitt viloställe. Oluff Hemmingsson med efterkommande har ägt Ösby i över hundra år.

Vi lämnar inte Nils Bengtsson riktigt än, han har 1670 en hustru Catarina, men 1676 heter hans hustru Sagra. Så visst är kärleken evig men föremålen växlar. Sagra står som änka 1710, men Nils dör redan år 1703, då är hushållet på 10 personer stort. Tydligen har han lyckats behålla gården , trots Christer Horns tvivel om saken. Så Riksrådet fick aldrig tillfälle att köpa Ösby.

Brita Persdotter, troligen dotter till Per Mattson och måg till hustru Marit, döms 1678 till 40 mark böter ”för andra resan hon med denna synd sig befläckt hafver”, vilken denna synd är får man aldrig veta. Dyrt är det i alla fall och därutöver även kyrkoplikt.

Efter Nils Bengtssons bortgång kommer hans måg Erich Person, som har en son som heter Nils Erich Person född 1715, gift med en Catarina (Lisa) Persdotter. Efter vad man kan se så slutar Erichs liv på mentalsjukhus i Danviken i Stockholm. Änkan gifter om sig, efter drygt 3 år, med drängen Eric Larsson som sedermera blev Rust-hållare i Ösby från 1746. Catarina avlider den 23:e december 1764, hon var född i Gränsta 24/9 1703, de fick tre barn. I hennes runa står det skrivet att hon fick flera lyckliga år men också mot slutet svåra år, med tanke på hennes mans sjukdom på Danviken och hans dödsfall. Under hennes senare giftermål så drabbades hon av allehanda plågor i synnerhet huvudvärk och går bort efter en hetsig sjukdom, tro-ligtvis ”Upsalafebern”.

Lars Nilsson är en som dyker upp i Ösby, som den andre fjärdingsmannen, men om honom finns inget mer. I ryttartorpet , okänt var det låg, bor en Östberg som dör i Pommern 1759. En senare ryttare är Jan Jansson 1761, nr 85, född 1739 och dör 1775 i lungrot. Trängseln i de små stugorna kan inte ha varit så svår då lungrotten vid denna tid skördade stora offer både hos fattiga och mer bemedlade. Även en skomakare bodde i Ösby vid namn Höglund och kallades också hovskomakare, så Lundby är inte den ringaste av socknar.

År 1780 är vi framme vid Ösby storskifte, och arealen mäts nu i tunnland, totalt 99,7 tnl. på skattegården varav åkern 34 tnl. och lilla academigården är på totalt 34 tnl. varav 17 åker. Huvuddelen av höet får båda gårdarna ifrån tre ängar, Aspängen, skarpängen och för skattegården också Lillängen. Aspängen låg söder om gamla Köpingsvägen och den mest givande Långängen norr om den samma. Aspängen har troligtvis måst röjas från buskvegetation, som förr var riklig på slätten.

Lillängen gränsade i öster till Prästgårdens jord. Nu finns inga ängar kvar, de har blivit åkrar och inte heller de är kvar norr om den nu kallade Saltängsvägen.

Vid detta storskifte var Erik Mattsson ägare av Rusthållet skattegården och academibonde och arrendator på lillgården var Jan Olson. Mattson är född 1743 och flyttar in 1776 samt sluta sina dagar i rötfeber (Kallbrand) 1794. Han efterträddes då av Hindrich Jonson. På academigården mister Jan Olson sin fru 1793 och därefter ses inte hans namn mer på Ösby. Däremot fortsätter Mattsons hustru Christina Ersdotter åtminstone några år. Även på academi hemmanet finns då en Abram Erson som flyttar 1813. Han efterträdes av en annan Erson som heter Jonas och han första fru dör 1820 och hustru nr 2 1832. Efter det så ger Jonas upp och endast Gustaf Erson på storgården med son Johan Gustaf står skrivna på Ösby i några år. Gustaf Erson, Rusthållare, var son till Erik Mattson och född 1785 han fick en son Johan Gustaf född 1814. Arvsföljden på Ösby var tryggad som synes. Gustaf Erson fick även två döttrar som dog i tidig ålder.

Johan Gustaf, Rusthållare, även han och kyrkvärd gifter sig 1839 med Johanna Sofia Jädersten från Skultuna född 1818. Hon "skördas" av smittkoppor "dygdig och gudfruktig" 1849. Johan Gustaf gifter om sig 1851 med Eleonora Bäcklin. Han fick 3 barn i första äktenskapet och den förste var Johan Gustaf Vilhelm född 1840. I andra giftet 5 barn. Det ser ut som Johan Gustaf flyttar men året finns ej noterat, däremot finns hans son Johan Gustaf Vilhelm och möjligen har han arren-derat Ösby 1, alltså skattegården, men 1868 kallas han för Rusthållare på Ösby. Det blir inte så länge för 1869 flyttar han till Romfartuna och då slutar en rad med fyra Rusthållare på Ösby i obruten följd. Den första var Eric Mattsson f. 1743 i Dingtuna, sonen Gustaf Erson Gustafsson f. 1785, hans son Johan Gustaf Gustafsson f. 1814 och till sist hans son Johan Gustaf Vilhelm Gustafsson f. 1840 och flyttat 1869.

På academigården står åter en Abramsson skriven mellan år 1834-1843, möjligen en ättling till av Abram Erson som återvänt, men det kan vara osäkert. 1866 dör där en Carl Erik Abrahamsson, så även där går gården i släkten, academi-hemman har i många fall varit som "ärflika" arrenden.

Efter att Johan Gustaf Vilhelm Gustavsson flyttade 1869 så har vi hunnit fram till namnet på en känd person som levde kvar i minnet hos sockenborna rätt länge. Ösby Storgård övertogs då av Rusthållaren, Nämndemannen och kyrkvärden Anders Eriksson född 1827 i Kungsåra. Det har berättats att han

kallades för "Ösby farfar" omkring sekelskiftet och att han var en "reputerlig" (väl ansedd) man samt en av de två sista i socknen som gick i långrock. Detta torde varit sista bruket av en sen långt tillbaka brukad högtidsdräkt bland allmogens mer framträdande personer. Den andre var Halèn på Bäckby, farfarsfar till den sista Halèn, Anders som brukade gården tills Västerås Stad köpte den och jämnade den med marken för bostäder 1971.

Rusthållare Anders Eriksson fick två söner, Leonard och Johan Reinhold. Leonard blev bokhållare och arbetade en tid åt Häradshövding Von Post på Johannes-berg, medan Johan Reinhold tog över gården och gifte sig med Emilia från Önsta. Fadern slutade sina dagar på Ösby 1903, och hans fru som kallades "Ösby farmor" levde till 1915 och de två hade bott på andra våningen. Morfar o mormor kom också till Ösby, de bodde i en byggnad på gården österut och kallades "mormors byggning", så släkten var samlad. Morfadern dog först redan 1896 medans mormor levde till 1911. Johan Reinhold blev kommunalordförande men han bodde inte hela sitt liv på Ösby utan flyttade in med sin hustru Emilia till västra förstaden 1918, vilken vuxit upp på Lundby mark, så sockenbor förblev de till sin sista stund. Emilia dog 1941 och Johan 1943 och blev begravda på Lundby kyrkogård, de fick två döttrar i äktenskapet – båda döda. Detta var vad som hände på Storgården.

"Mormors byggning" sommarbostad till vä, magasin till hö

Vi återgår till academigården, även här bodde en nämndeman 1831-1866 vid namn Carl Erik Abrahamsson, kanske släkt med förutnämnde Abram Erson. Hans namn och flera andras mötas rätt ofta i sockenstämmo-protokoll från den tiden som blev nämnd som den "oroliga tiden" i stämmans historia. Därefter flyttar en

Anders Björkman född i Skultuna 1812 till Ösby ifrån Kanik-Lundby, således inom socknen, vilket inte var så vanligt. Han blev Lundbybo 1856 och stannade i socknen till sin död. Det är lite tveksamt om han verkligen flyttade till Ösby, för i dödboken står han som avliden den 11/1 1881 i Kanik-Lundby som änkling. En son Anders Erik gör gårdsdagsverken för Ösby 1870 så han har nog med säkerhet arrenderat Ösby aca-demigård. Så länge blev det inte för han avlider (sonen alltså) 20/7 1886 i leversjuka och lungdot. Lungdoten härjade fortfarande i socknen men inte som åren 1845-1855, då 33 personer avlider i sjukdomen.

Anders Erik Björkman efterlämnade en änka som gifte om sig med Johan Fredrik Andersson som slutar sina dagar 1893. År 1896 eller 1895 flyttades Akademigårdens byggnader bort ifrån Rusthållets gemenskap till invid gamla Köpingsvägen (torde vara där Ösby 2 låg). 1896 hålls Laga skiftesförrättning i Ösby, som var sist av alla socknens Laga skiften. Där står skrivet om Akademigården att "Donerat Upsala Akademi. Brukas under Torp, obebyggt", vilket troligen menas att den var obebodd då och ingen arrendator efter 1893 då Fredrik Andersson avled.

Ända sedan 1600 talets början har de funnits landbor på lillgården då Akademien fick gården i Kunglig donation. På storskifteskartan ifrån 1780 finns det utmärkt 7st hus på tomten, troligen fanns inte alla byggnader kvar vid flytten 1896.

Vem som övertog Ösby 1 (Rusthållet och storgården) efter Johan Reinhold Eriksson när han och hans hustru Emilia flyttade till förstaden 1918, har inte kunnat hittats i skrivande stund. Däremot står det i församlingsboken V:ås Lundby AIIa:2 (1908-1923) att Henning Fredell och hans hustru Klara Elisabeth samt deras 5 barn kom till Ösby i mars 1922 ifrån Igelsta i Romfartuna. Noterbart är att samtidigt som familjen Fredell flyttade ifrån Igelsta så kom familjen Daniel Björkström till gården med fru Hilda och barnen som senare, nämligen bestämt i maj 1929, flyttade till Kanik-Lundby och övertog arrendet där.

Efter Henning Fredell kom hans son Fritz, född 19050302 i Västerås, kom att överta gården . Efter att ha arbetat på gården och gift sig med Signe, född Pettersson 19140815, den 29 maj 1935 så flyttar de ifrån Ösby till Barkarö och gården Gröndal 19380408. Där han är arrendator fram till 27 mars 1943 då han flyttar tillbaka till Ösby.

Fritz och Signe brukar gården fram till 1975 ? då de flyttar in på Bäckby där de slutar sina dagar. De fick 5 barn, 3 döttrar och 2 söner. Deras son Rolf, född 19440426, och hans hustru Ann-Christine, född 19430909, övertar arrendet. Detta efter att ha varit i Australien i två år och arbetat som matläggare. Han fortsatte med att vara matläggare parallellt med att sköta gården. Den var inte så stor så det "lönade" sig att leva på enbart jordbruk. Henrik Svensson i Kanik-Lundby brukar jorden sedan 2010, men Rolf och Ann-Christine bor kvar på Ösby. Rolf slutar sina dagar på Ösby i februari 2017, hans hustru Ann-Christine bor kvar där tills 2020 då deras dotter Anna och hennes man Peter Eklund övertar arrendet. Där slutar berättelsen om Ösby och dess öden.

Ösby mangårdsbyggnad år 1975

Jordkällare på Ösby, finns ännu 2016

*Källor: Astrid Söderholms, Gårdarna i Lundby socken.
Karta från Lantmäteriet.
Församlingsbok: Lundby AIIa:2 sid 232
Barkarö AIIa:3 sid 53
Bilder från Västerås Stads inventering av gårdar 1975.*

*Bilaga 1: Beskrivning av gården 1975
” 2: Karta över placeringen av husen 1975.*

*Västerås
2018-03-30/ kompletterad 20230805
Leif Björkström*

Bilaga 1

Beskrivning av Ösby 1 vid gårdsinventeringen 1975 av Västerås Stad

VLM B 9529,5 18-26

BYGGNADSDATA								BYGGNADSDATA	
BYGGNADSDATA								BYGGNADSDATA	
BYGGNADSDATA								Inv. datum:	750623
BYGGNADSDATA								Filmnummer:	5:16-23, 24 18-26
BYGGNADSDATA								Ek kart bl:	T1
BYGGNADSDATA								Koordinat:	660656 / 153672
BYGGNADSDATA								Lämpligt Ams-obj.	Ja ☐ Nej ☐
BYGGNADSDATA								Utfört Ams-obj.	Ja ☐ Nej ☐
BYGGNADSDATA								Större undersökn. önskvärd	Ja ☐ Nej ☐
BYGGNADSDATA								Större undersökn. utförd	Ja ☐ Nej ☐

Hus nr	Husets funktion Obs. Planskiss på baksidan	Bygg- mtrl	Fasad mtrl	Färg	Tak täckn	Uppg ålder	Trol ålder	Dateringsgrund (forts. baksidan)
I	Bostadshus	T	SLL	Bv/1	2T	b. 1800		RENOVERAT 1963 (FÖREYFRANDÄ)
II	MAGASIN + SOMMARBEOSTAD	T	T/SLL	FR	2T	1896		
III	VEDBOD	Stolp	SSP	FR	2T			FÖR HALMTAK
IV	LADUGÅRD + LOGE (EJ RIVET)	KS/Stolp	SSP	FR	Et/2T	1957		LOGEN ~ 1915
V	STALL. NU GARAGE	Rv+Stolp	SSP	FR	2T	b. 1900		
VI	MÖLKURUM. ANVÄNDS EJ.	Stolp	SLL	FR	2T	~1940		LADUGÅRD BEHÅN TRONSTEN.
VII	MATKALLARE	S			1T			
VIII	TVÄTTSTUGA. NU FÖRRÅD.	Stolp	SSP	FR	2T			
IX	TELEFONVÄXEL	Stolp?	SLL	FR				
X								

Ägare/längd **VÄSTERÅS KOMMUN**

Situationsplan samt ev. beskr. av närmiljön

5:19 I 1

5:21 II 2

5:24 III 3

5:18 IV 4

5:23 V 5

5:25 VI 6

5:20 VII 7

5:22 VIII 8

5:26 IX 9

SS

11944

Bilaga 2

Karta över placering av husen vid gårdsinventeringen 1975 av Västerås Stad

